

Oberst Rantzau til Rodsteena eie driver ulovlig jagt paa Raunholt marker. Der tilhører Chr. Carisius til Constantinsborg.

Marselisborg Birketing i-8. 1723. Fol. 96 a til 99 a. 101 a b. 103 a. b. Erhvervsarkivet.

Paa høyædle og velbaarne herre Chr. Carisius til Constantinsborg hans veigne, indfandt sig for retten sign. Peder Winding af Storing og i rettelagde een her af retten udsted stefning af dato 24 augusty sidst huilken med sin lovlig for kyndelses paa skrifuen Winding begierede i retten læst paa skrefuen og protocollerit, som og skeede, som og her efter vorder indført og begierede Winding retten ville behage at paa raabe om nogen enten paa høy edle og velbaarne hr. obrist Rantzau eller hans aned hafuende følgeskabs veigne vahr til stede som nogit imod dend fremblagde stefning hafde at indvende de indstefnet nembl. hr. obrist Rantzau med flere som i stefningen mententioneit, blev af rette 3de sinde liudelig paa raabt, men ingen svar skeede der paa Winding frem stillede sine hafuende vidner til for hør og frem kom da Niels Pedersen Holm af Raunholt som efter at lovens eed for hannem saa vel som de andre vahr op læst, med formaaning af dommeren til sandhed at vinde, og der paa vandt bemeldte Niels Holm saaledis, at i løfrdags nu sidst var 14ten dage, da kom obrist Rantzau fra Rodsteens eye ridendes og hafde trei eller fire karle med sig og nogle hunde, men huor mange vidste han ike som løb ret med dem, og tog deres vej ofr Raufnholt mark og bye lige ned ad Raunholt skouf og strax derefter hørte vidnet skud i Raunholt skouf og passerede det om morgenen ungefehr en timmes tid eller meere efter solens op gang Winding til spurte vidnet om junker Carisius ike alene eyer Raufnholt bye og dend tilhørende eyendomb, huor til vidnet svarede joe, 2det tilspurt, om hand saae obriste Rantzau eller med hafvende folk da hafde nogle harer paa deris hæster, huor til vidnet svarede nei, yderligere paa Windings spørsmal for klarede vidnet at siden hand kom til at boe i Raufnholt huor hand er barnefødt har han tit og ofte seet velbaarne hr. obrist Rantzau har jaget paa marken i de forige aaringer, og sagde der hos at nu sidste gang reed hr. obristen ei ofr noget korn, ham vitterligt, men vel hafde seet hannem ride ofuer et i de forrige aaringer, huor paa vidnet aflagde sin eed, saa sandt hielpe ham Gud og hans hellige ord, og vider viste hand ike. Mikel Jensen i Raufnholt vandt i lige soren eed at om vonden tid saae hand obriste Rantzau med fire karle ridende med sig ofr Raufnholt mark og da vahr kommen vidnet forbi imod Raufnholt skouf ad, blev de holdendis lidet ved it lidet skou kaldes Spields Hofved, og strax derpaa saae vidnet at hundene splittedes ad ofr aggeren og marken og drog ind ad skoven, huor hen karlene i lige maade og fuldte, da de var nu kommen i skoven, hørte vidnet hundene gaf hals og strax der paa tov skud af gaae, og paa Windings spørsmalle for klagede hand lige som forindførte vidne Niels Holm vondet og ud sagt hafr, vider vidste hand ike, saa fremstoed Mikel Nielsen og Niels Lauersen begge af Raufnholt som under lige soren eed, vandt og bekreftede i alle ord og meeningen lige som Mikel Jensen vondet og udsagt hafr, Mads Mikkelsen og hans karl naufnlig Jonas Olesen i Raufnholt vandt lige som nest fore staaende tvende vinder for dennem vondet hafr, men der hos for klarede, at noget efter de hafde ført hundene i skoven kom 2de hunde forbi vidnerne som gik paa marken og høstede biug og dref med et raa duir tvert igennem kornet ind ad Ingerslef skov der efter fuldte 2de skötter af de samme karle som vahr kommen ind paa Raufnholt mark med hr. obriste Rantzau som tog deris vej lige ad Ingetslef skov efter dýret og hundene og vahr vidnerne dend ene sköt saa nær at de hørte hand beklagede sig hand ei kunde komme saa hastig af sted som hand ville og da bemeldte karle var kommen ind i Ingetslef skouf, hørte vinderne it skud af gik i ben. Ingetslef skouf vider vidste de ike huor paa de lagde deres eed saa sandt hielpe dem Gud og hans hellige ord, Jens Loft skoufoget i Ingerslef vandt med opragt fingr og eed efter loven at for om vonden tid nemlig den 21 augusty sidst, stoed vidnet i mark skiællet imellem Raunholt skouf og Ingetslef skov, og da blev vidnet obriste Rantzau vahr udi Raufnholt skouf, huor hand hørte nogle hunde allarme og 2de skud afgaae, lidet der efter kom nogle hunde drifvende med It raaediur for sig fra Raufnholt skouf, og ind ad Ingetslef skouf, og efter samme hunde fuldte tvende skötter som for fuldt diuret ind

ad Ingetslef skouf, huor hen vidnet løb i tanke at gienskÿde en af forbemeldte skötter for at tale med hannem og da vidnet raabt til hannem vilde hand ike svare men blev ved at for følge dÿret, som endelig forföyede sig af Ingetslef skov ind i Raufnholt skouf igien hvor hen bemeldte skötter og red efter dÿret, i værende tid holdt obriste Rantzau i Raufnholt skou, og paa spørmaal for klarede vidnet at Raufnholt bÿe med tilligende eÿendomb til hører junker Carisius til Constantinsborg alene, saae og da skötterne forfuldt diuret fra Ingetslef skouf ind i Raufnholt skov at een af dennem da hafde en hare bundet paa sin hÿest forklarede ellers at hand i forige aaringer hafde tit og ofte set obriste Rantzau jage paa Raufnholt mark og talt med ham en gang da hafde hand hafd en half snes harer, og samme nu da hand hafde en half snes harer, og samme tid sköd en af skötterne en hare saa at vidnet saae derpaa, vider vidste han ike, Jacob Pedersen i Testrup vandt med op ragte fingr og eed efter loven at om vonden tid gik vidnet paa Testrup mark og høstede, og saae hand da toe skötter komme ud af Raufnholt skouf som for fuldt it raadiur, der blev bisset af en deel hunde indtil Testrup bÿe og da de vahr kommen vendte dÿret og søgte it sted kaldis Waee Kier mit imellem Ingetslef og Raufnholt skove, samme tvende toeg self samme veÿ efter dÿret, imidlertid vend obriste Rantzau som hand ville gien skÿde dÿret og föyede sig til bemeldte Waee Kier huor hen de andre skötter og hundene hafde huerit dÿret fra Waee Kiers igen løb dÿret ind ad Ingerslef, paa Windings spørmaal for klarede vidnet at obriste Rantzau med sine med verende tvende skötter red tvers ofr Testrup biug vang som da stoed uhøstet, saa som samptl. bÿe mænd begÿndt samme dag først, at høste der udi samme dag, forklarede og at junker Carisius er alene eÿer til Raufnholt bÿe og tilligende eÿendomb hafde og seet forige tider at hr. obriste Rantzau tit og ofte hafde jaget paa Raufnholt mark, saa og at hr. obriste Rantzau da hand red igiennem Testrup bygvang hafde ved sin sadel en hare anunden, vider viste vidnet ike, men blev fra retten demiteret, Rasmus Thomsen i Testrup vandt udi lige soren eed efter loven som forn. Jacob Sørensen for hannem vondet hafr Laurs Pedersen i Testrup vandt med opragte fingr og eed efter loven lige som de nest forige vidner Jacob Sørensen og Rasmus Tomesen for hen vondet hafr, undtagen at hand forklarer at hand nogen tid før diuret udkom at Raufnholt skou hørte hand 2de skud afgaa, men huad sl. obristen eller heller hands folk i de forige aaringer har jaget der paa marken, kunde vidnet ike giøre nogen forklaring om, vider vidste hand ike, Søren Nielsen og Christen Skrædder i Testrup vandt med op ragte fingr og eed efter loven, ord efter anden som Jacob Sørensen for dennem vonden hafr, Mikel Sørensen i Testrup, vandt i lige soren eed som Søren Nielsen og Christen Skrædder før hannem vondet hafr, Peder Nielsen og Peder Lauersen begge boende i forn. Testrup vandt ved eed med opholden fingr efter loven at det vahr dem beviist vidnet som de forige vidner har vundet undtagen at de ei saa dÿret komme ud af Raufnholt skouf men hørte at de noget kort til forn før de saae dÿret, 2de skud af gik i bemeldte skouf tillige med en stor allarm af jagthunde, med vider vidnes førelse loed Winding da beroe i dag, til i dag 8te dage efter stefne maalletz indhold som retten og tilloed, sagen opsat 8te dage. Jens Mørch udi Aarhus birkedommer til Marselisborgs Bierketing giør vitterlig at for mig hafr at andrage høyædle og velbaarne Chr. Carisius til Constantinsborg, huorledes hand høyligen skal vere forarsaget imod fri villie at før it lovlig tings vidne contra velb. hr. obriste Frederich Christian Rantzau til Rodsteens eie angaaende det velbemeldte hr. obriste Rantzau med sit følge sidst løfr dag den 21 augustÿ pludseligen /: og heldst i disse efter hans kongl maÿst. aller naadigste for ordninger om: jagten i for buden tiider, huor ingen harer eller andet vildt paa fællig maatte skÿdes, langt mindre i en andens til hørende skove eller eenne mærker /: bestaaende af 4re skötter og 8te hunde /: udi vel bemeldte velbaaren hr. Carisius eenne merker, paa Raufnholt mark, først om morgenen der slog sine hunde løs, og siden ofver foer baade Raufnholt og Ingeslef skoue, huilket meer velbemeldte hr. Carisius finder sig høyligen for nærmet udi, som hand tings vidner agter at beviise og got giøre, thi stefnes meer belbemeldte velbaaren hr. obriste Rantzau at møde paa Marsellisborg Bierketing først kommende 7de september, 14tende og 21de dito: vidner og attester at anhør og til spørs maal at svare sampt brefue og documenter at hør, læse alt forbemeldte angaaende, til samme tid og ting stefne at

vidne Niels Jørgensen Møller og Las Thomasen skøtte, paa Constantinsborg for at for klare hvad ord der faldt imellem eder og velbemeldte hr. obriste Rantzau og med hafuende følger, samt hvad vildt de hafde da I kom til dennem, nok her om at vidne stefnes Mikel Jensen af Raufnholt og Jens Pedersen Loft skoufoged i Ingeslef for at for klare hvad i derom kand bevist, for processens skjæld, og i fald noget eder an rør skulle for falde, stefnes og til bemeldte tid og ting, disse 4re karle som meer bemeldte hr. obrist Rantzau hafde med sig paa jagten forbemeldte løfr dag den 21 augusti udi eenne mærker, nembl. Bendt Skøtte, Christian Koch, begge tienende velbe-meldte velbaaren obriste Rantzau paa Rodsteens eie samt de andre 2de med hafuende karle som sig og paa bemeldte Rodsteens eie skal op holde hvor efter alt citanten et lov lig tings vidne agter at for hverfue og tage beskrivelse det til vitterlighed under min forsegling
Datum Aarhus den 24 augusty 1723.

Ao. 1723 den 24 augusty var vi tiendende underskrefne Søren Andersen af Edslef, og Mogens Rasmussen af Koldt paa Rodsteens eie, og louligen for kyndet denne stefning for rid foged mons. Jørgen Ollesen, udi velbaaren hr. obriste Rantzau og hans karles fra verelse og der af lefverede hannem copie til vel bemeldte hr. obriste Rantzau, og lofvede at tilstaa os dens loulig for kyndelse lofvede ogsaa at gifve Chr. Koch det til kiende, spurte vi saa eftet de andre tvende karle som ei vahr nafn gifuen, svarede bemt. Jørgen Ollesen at hand ike vidste huem det skulle vere, huor ofr vi ei dend for andre der paa gaarden for kyndet, og tillige med i dend hen seende, at vi gandske ingen af karlene kunde for-nemme uden alleene ridefogden, ginge vi saa til Odder, og for kyndede indbemeldte stefning for Benth Skøtte, og talt med hans koenne, og lovede hun at tilstaae os dend lovlig for kyndelse, hvilket vi be kræfter med voris eed, og egne hænder under skrift og det saa sandt hielpe os Gud og hans hellige ord. Edslef ut Supra. Søren Andersen, Mogens Rasmussen.

Efter opsettelse i dag 8te dage indfandt sig atter sign. Peder Winding fra Stor ring paa højedle og velb. junker Carisy veigne paa Constantinsborg i dend sag contra høy edle og velbaarne hr. Obriste Rantzau til Rodsteens eie, og refererede sig til een her i dag 8te dage producerede rettens stefning huilken hand begierede op læst som og skeede, der paa til at vidne frem stillede Winding, Olluf Jensen af Raufnholt som efter at lovens eed for hannem vahr op læst og hand af dommeren vahr for maanet om at sige sin sandhed, vandt at dend løfr dag som vidnet ved at de andre hafr vonden om, kom høy edle og velbaarne hr. obriste Rantzau med 3de hos sig havende skøtter og nogle løse hunde til vidnet et fald agger uden for Raunholt skouf og spurte vidnet om hand viste huor junker Carisius skøtte vahr om det vahr længe siden hand der hafde været og om hand ike viste om der vahr nogle diur i Raunholt skouf der til vidnet svarede, at hand viste ike huor Carisy skøtte vahr, ike heller om der vahr nogen diur i Raunholt skouf, saa som det vahr ike kun it par dage siden hand med hiorden i dend vang nest ved skoufen, hafde begyndt at drifue, saa som vidnet vahr hyrde i Raufnholt, der paa for føyed obristen sig med sine med hafuende skøtter og nogle løse hunde inde i Raufnholt skouf, og hørte vidnet strax der paa at hundene gaf hals, og at nogle skud i skoven af gik, lidet der efter saae vidnet at tvende hunde kom drifuendes med et raadiur, ud af bemeldte Raunholt skouf tvers ofr marken ind i Ingerslef skou, og fuldte 2de skøtter samme diur og hunde ind i Ingerslef skouf, som meldt er, og saae vidnet da ei meer til bemelte skøtter, før junker Carisy ridefoged og skøtte var kommen til velbaarne hr. obriste Rantzau paa Rafunholt mark da vidnet saa dem samptlig, men ved ei hvad samtalle imellem dennem faldt, paa Vindings spørs maal, svarede vidnet først at det var ungefuehr en tiemme eller noget meer efter solens opgang da hand først saae obristen, og vahr det ungefuehr klokken 11 da vidnet dref hiorden hiem til byen, og samme tid vahr obristen end da paa marken, 2det at da obristen først om morgenen talte med hannem hafde huerken obristen ellers hands med havende skøtter noget vildt paa deris hæster, men da vidnet sidst saae dem hafde een af skøtterne en hare anunden ved sin sadel, men om de hafde meer kunde vidnet ike

vide, saa som hand vahr noget fra dennem, 3de udlagde vidnet at ham var vitterligt ingen uden junker Carisÿ alleene vahr eÿer til Raufnholt bÿe og dens tilligende mark og eÿendomb, paa det 4de svarede, at hand saae vel sidst af vigte efter aar som og nu sidst i for aaret og andre tiider har seet velbaarne hr. obriste Rantzau jage paa Raufnholt mark og haft med sig baade skötter og løse hunde, saa ofr loed vidnet til contra partens examen om nogen paa høÿ edle og velbaarne hr. obriste Rantzaus veigne vahr tilsidst til stede som hafde nogle spørs maal til vidnet af for meere, huilket retten behagelig ville lade for nemme, saa vel bemeldte hr. obriste Rantzau med ved kommende blev af retten paa raabt, men ingen svar skeede, huor for vidnet fra retten blev demiterit. Saa frem stoed mons. Niels Jørgensen Møller paa Constantinsborg, og fremlagde sin skriftlig attest, huilket hand self for retten oplæste og med eed for retten confirmerede samme attest under denne dags dato blev læst, paa skrefue og her efter i agten vorder indført, der nest frem stoed Las Thomsen skötte paa bem. Constantinsborg, som af sit herskab vahr udsendt tillige med ridefogden Niels Jørgen Møller samme erinde at forrette og vandt ved eed med opragte fingr efter loven at det sig saaledes hafde tildraget, i alle ord og meninger som ridefogdens attest der nu op læst blev ind holdte, huor paa hand af retten blev demiteret, til slutning frem lagde Winding en missive fra høÿ edle og vel-baarne hr. obriste Rantzau, daterit Rodsteens eie den 25 november 1715 samme missive som med papiir vahr belagt, begereede Winding læst paa skrefuen og i acten ind ført, og vahr saa Winding paa høÿ edle og velbaarne junker Carisÿ veigne tings vinde beskrefuen, begierede efter huis som vel i dag 8te dage som i dag her for retten passeret er i denne sag, som og blev udsted.

Løfrdagen den 21 augustÿ sidst afviget, skikede Raufnholt bÿe mænd bud op til høÿ edle og vel baa-rens herskabet paa Constantinsborg, at lade vide at obriste Rantzau vahr ofr paa deris mark at jage, hvor da dend tid budet her til gaarden vahr ankommen, og hafde be rettet sit erinde, fik jeg og Las Thomsen Skötte befaling, at vi straxen uden nogen forhalling skulle forføÿe os derhen /: og see om det vahr saa, at obriste Rantzau var over Constantinsborg ennemærker at jage :/ og lade hannem viide at voris velbaarne herskab var heel for trydelig ofuer at hand sig paa dens maade udi dend egn loed indfinde og med slige jagter at indstille, eÿ allerede for dend bagatelle af vildt der kunde profi-tere, mens end og huad som der udi skoven kunde op holde, at for jage, da vi nu hafde bekommet dend ordre, skÿnded vi os det snarest vi kunde, først til Ingetslef /: hvor da under veÿs møtte os een dreng som der fra bÿen vahr udsikkert, og skulde hat veret ved gaarden for at gifue til kiende, at obriste Rantzau og saa var i Ingetslef skouf for at jage :/ og talte vi med Jens Loftes koenne som for talte os, at hendes mand :/ som da ike var hiemme :/ hafde sagt at velbemelte obriste Rantzaus folk vahr der om kring at jage, mens om hand self var med eller ike viste hun ike, begaf vi os saa ud af Ingeslef igennem skoufen, og da vi kom i dend yderste side af skoufen, saa vi der først een af obris-tens jagt hunde som gik noget henne i skoufen, red vi saa sagte lidet bedre frem, kom der een anden af hans hunde dend tog Las Skötte fat, og førte vi dend udi it kobbel /: som skiötten hafde med sig:/ over Vaade Kier uden for Ingetslef skouf, huor vi dend ofr lefverede Raufnholt hÿrde at beholde hos sig til vidne, der vi vahr kommen noget uden for skoven, som meldt er, saae vi een af obristens karle som rendte det sterkeste hand kunde, og satte hans cours over til Raufnholt skouf til det sted som obristen med 2de andre karle holdt, da hand fornåm at denne karl kom saa sterk ridendes kom hand tillige med de 2de karle, som vahr hos hannem, ridendes ud fra skoven og tvers ofr aggerne og stillede lige som hand vilde ride ud ad og til Thiset kirke, reed vi saa efter ham og kom lidet før til ham end Las Skötte, da dend tid jeg vahr kommen ham saa nær som en 4re eller 6 skrædt, kasted han sin hest om imod mig, hilsed jeg hannem da fra min velbaarne herre, med de ord, at hand var meget fortrydelig ofr, at hand, saaledis self med alle sine folk nembl. 4re karle og otte hunde vilde giøre velbemeldte min herre dend fortræd, og saa pludseligen ride ind udi hans eenne mærker for at skÿde og for at jage huis der kunde ver af dÿr og andet vildt, mens jeg saa talte med hannem kom Lars Skötte til os, og i lige maade hilsede ham med samme ord som jeg, svarede hand os med nogle

vrede gebærder at hand gjorde ingen skade, mens hans hunde vahr udi min herres eenne mærker ind drefne med en ref mige, som de reyste paa Soelberg mark huor efter de samptligen fuldte, og der hos sagde de hafde reedet dend heele dag, og ikuns bekommet 2de harer /: huor af obristen self hafde dend eenne paa sin hæst, og Benth Skiøtte dend anden :/ Kastede han sin hæst om igen, og reed sagte bort ad, og vi tvende fuldte hannem lidet efter, og i anledning af dette svar, sagde vi at om saa hafde været, at hans hunde hafde drefuit med et stykke vildt paa voris herris grund, kunde hand hafde ladet een af sine karle ride hen ofuer, og stoppe hundene af, saa de ike hafde behøf at følge dennem alle efter, og i det samme exysserede tvende hans karle sig som med fuldt udi deres herres præcanse, at de ingen sköld der udi hafde, men maatte efter følge deres hosbonde huor hen hand reed, huilket vi og saa dennem til stoed, og sagde der hos at vi indted dennem hafde at til talle, men alleene deris hosbond som hos var, sagde saa obriste Rantzow til os. Rid hiem og lad mig ver, I har inted her at bestille, svarede vi hannem at vi hafde der at bestille mens maatte fortryde os, at vi skulle sigge til ham at hand paa dend maade hand der vahr an kommen gandske indtet hafde der at gjøre, sagde hand saa igien til os. Store herrer, stoere karle, har i stort at sigge, rid hiem og lad mig ver, der til vi svarede nei, ingen herrer, mens vi maae gjøre efter voris herres befalling, til med sigger jagt for ordningen huad det betyder at ride ind udi en anden herres eenne mærker, og der uden minde an fange eller begynde nogen jagt, og heelst udi diisse tiider bøndernes korn stoed i sin fuld floor paa marken, sagde hand til os, jeg er bange I vil brugge proces med mig, jeg blæser baade af jer og jer forordning, huor til vi svarede det faar tiden at lære. Des imidler tid vahr end da een af hans karle borte/: Nembl. Christian Kok:/ og om kring i skoven med hundene, befalled saa obriste Rantzaw sine hos sig hafvende tvende karle de skulle ride bort og stoppe hundene af, og siden komme efter hannem, skildtest vi saa samtlige fra obristen, da vi lidet til bagge igien kom een af oberstens støfvere imod os, dend loed vi som vi ville optage paa voris herres vegne og bringe hiem med os, saa obriste Rantyszaw sig til begge og sagde til Las Skiøtte. Slip dend hund eller jeg skal skøde din hæst paa stedet, og løftede sin bøsse op af sadelen. Det har ingen fare hr. oberst sagde Lars Skøtte, endeligen loed vi doeg hunden løes for ike at oppere klammeri, red oberste Rantzaw saa bort sin veÿ, og vi tvende fuldtes med hans karle til bagge igien till skoven ad, for at see om de kunde faa hunde samblet sammen, paa veÿen til skoven som meldt er beklagede Bendte Skiøt sig at hans hæst vahr træt. Huor ud ofr blef holdende paa marken og maatte lade ham hans hæst hvile reed vi andre saa hend til skoven, og endeligen om sider fik karlen som vahr bort med hundene og raabt, og hundene samblet sammen, som og vahr trætte, drog vi saa til bagge til Bente Skøtte, som laae ude paa marken med hans trætte hæst og ind tid hafde Las Skiøtte været hos hÿrden og anammet den hund igien som vi hafde optaget som var saa træt og sulten, saa det vahr elendighed at see dend, begierede nogle gange, at de ei igien maatte faa deres hund, som vi hafde optaget, og vi hafde sagt obristen at vi hafde, nægtede vi dennem det og nogle gange, og dog om sidder loed vi dennem bort med sig, at saaledis i alle maader til gaaet og passerit er, testeris med under min egen haand, og æds bekræftelse, saa sant hielp mig Gud og hans hellige ord, Constantinsborg den 14de september 1723 Niels Jørgensen Møller.

Rodsteens øye den 25 november 1723. Mons. Mon frere. Hans mig meget erede skrifvelse blef mig i gaar der jeg gik til kierken ind handiget, og skulle skulde jeg strax hafve svaret paa samme skrifvelse huis tiener hafde biet saa lenge, jeg maa ugiærne fornærme at mon frere hafver fortrydelse ofver at jeg forleden dag skød en eller tov lumpen harer i Ingerslef skouf, da nægter jeg det øÿ at det er passerede, mens som Anders Skøtte paa Wilhelmsborg, sagde mig at hans herre hafde fællet i skoven, reed jeg med ham for min plaisser doeg ei af nød og trang for harer huilket jeg nu fornæmmer at min hr. naboe saa ilde optager, der som mon frere behager at ride her ind i mine eenne mærker at jage og skiude, for sin per sohn og for plassir skal det altid vere hannem tilladt, og hafuer aldrig nogen af mine naboer nægtet mig at jeg som en lieb haber af jagten joe for min

persohn en gang om aaret maa jeg en dags tid i deris eenne mærker, jeg vilde samme dag hafve været hos mon frere mens spurte undervejs at hand ei vahr hiemme, beklage det nu mon frere at ud for denne jagt sig med lov og ret sætter jeg det til hans egen generusitet, jeg skal efter denne dag nok vogte mig fra at komme paa hans eenne mærker, efter jeg for nemme min naboe ei hafr meere godhed for mig vil slutte med flitigst hilsen til kiære frue fra samptlige an refte il monsiur mon frere votre humble et tres oblifant valet. F. C. Rantzaw.

Uden paa misseren stoed A. Monsieur de Carisius seigneur de Costantinsborg mon tre honere frere a Constantinen borg.

Jens Mørch udi Aarhus, Bierkedommer til Marselisborg Bierketing, gjør vitterligt, at for mig hafr ladet andrage høy ædle og velb. Christian Carisius til Constantinsborg hvorledes hand høyligen skal vere for aar saget imod sin villie at for et lovlig tings vidne contra velb. hr. obrist Friderich Chr. Rantzow til Rodstenseie, angaaende det velbemeldte hr. oberst med sit følge sidst løfr dag den 21 augusty pludseligen /: og heldst i diisse efter hans kongl. maysts alle naadigste for ordning om jagter i forbuden tider, huor ingen harer eller andet vildt paa fællig maatte skydes, langt mindre jo een andens til hørende skov eller eenne mærker:/ Er ind reeden med sin hel jagt :/ bestaaende af 4re skøtter, og 8te hunde:/ udi velbemeldte velbaarne hr. Carisius eenne mærker paa Raufnholdt mark først om morgenen der slog sinne hunde løs og siden over foer baade mark og i skov hvilket meer velbemeldt hr. Carisius finder sig høyligen for nærmet udi, som hand med tings vinde agter at beviise og got giøre, thi stefnes meer bemelte velbaaren hr. oberst Rantzow at møde paa Marselisborgs Birketing først kommende 7 sept: 14ten de og 21de dito, vidner og attester at anføre og til spørmaal at svare, sampt brefve og documenter at hør, lese alt forbemelte angaaende til samme tid og ting stefnes at vidne Niels Jørgensen Møller, og Las Tamesen Skøtte, begge paa Constantinsborg for at for klare huad ord der faldt i mellem eder og vel bemeldte hr. obriste Rantzaw og med havende følge, sampt hvad vildt de hafde, da i kom til dennem, nok her om at vidne stefnes Michel Jensen i Raufnholt og Jens Pedersen Loft skouf foget i Ingerslef for at forklar hvad i der om kand ver bevist, for processens skyld, og i fald noget eder anrøre kunde skulde for falde, stefnes og til bemeldte tid og ting, disse 4re karle som meer bemelte hr. obriste Rantzaw hafde med sig paa jagten for bemelte løfr dag den 21 augusty udi Constantinsborg eenne mærker nembl. Benthe Skøtt, Chr. Koch, begge tienende velbemeldte, velbaaren hr. obriste Rantzaw paa Rodstens eie, sampt de andre 2de med havende karle som sig og paa bemeldte Rodsteens eye skal op holde hvor efter alt citanten, it lovlig tings vidne agter at for hverfve og tage beskrefuen, detz til vitterlighed under min for seigling. Datum Aarhus den 24 augusty 1723.

Ao. 1723 dend 24 augusty var vi tvende under skrefne Søren Andersen i Edslef, Mogens Rasmussen af Koldt paa Rodsteens Eye og lovligen for kündigt denne stefning for ride fogden mons. Jørgen Ollesen, udi velbaaren hr. obriste Rantzaws og hans karles fra verelse, og der af lefverede hannem copie til velbemelte hr. obriste Rantzaw og lofvede at til staa os denz lovlig forkyndelse, lofvende ogsaa at gifve Chr. Kok det til kiende, spurte vi saa efter de andre tvende karle som ei vahr nafn gifven, svarede bemelte Jørgen Olesen at hand ike viste huem det skulde vere, huor over vi ei dend for andre der paa gaarden for kündigt, og tillige med i den hen seende, at vi gandske ingen af karlene kunde for nemme uden alleene ridefogden, ginge vi saa til Odder og for kündigt ind bemelt stefning for Benthe Skiøtte og talte med hans koenne, og lofvede hun at til staa os dends lovlig for kyndelse, huilket vi bekræfter med voris eed og egen hænders under skrift, og det saa sandt hielpe os Gud og hans hellige ord Edslef ut supra. Søren Andersen, Mogens Rasmussen. Louligen forkündigt paa Constantinsborg den 24 august 1723 testerer Niels Jørgen Møller.